

JACHTWERF RIK HOMAN

WERFNIEUWS 70

Najaar 2021

September alweer, de zomer is een beetje voorbij geglipt, maar nu met een mooie nazomer kunnen we nog genieten van de laatste mooie vaardagen van het seizoen. We hoorden veel opmerkingen over het slechte weer in de zomer, maar daar hebben wij niets van gemerkt.

Het vaargebied van de Jan Blank zomer 2021

Ditmaal gingen we naar de noordkust van Bretagne, met de Jan Blank op de trailer achter de Toyota. Naar St Malo, waar we na 12 u rijden (11 juli) in de avond aankwamen.

We waren voorgaande jaren vaak aan de lieflijke zuidkust van Bretagne geweest, maar nu eindelijk eens naar de ruige, rotsige kust aan de noordkant.

Na even zoeken vonden we bij de marina een geschikte helling en we konden boot meteen te waterlaten en in de jachthaven leggen. Dat slaapt wel zo leuk als in een caravan. 's-Nachts regen en harde wind dus de volgende 2 dagen St Malo en st. Servain verkend. Na die 2 dagen rust willen we wel varen, maar buiten de haven gekomen waait het nog steeds flink, bewolkt en staat er door de noordelijke wind veel deining.

Onze eerste ankerplaats bij Ile Chaussey, een privé haven.

Aan een boei aangelegd, ons afvragend of dit wel een geschikt vaargebied voor ons kleine sloepje is en of we niet beter naar binnen, naar de Rance kunnen schutten. Gelukkig zei Edith, laten we nu maar gaan, even de tanden op elkaar. Gereefd en naar zee gegaan. Eerste stuk was afzien, hevig

stampen in de hoge golven met af en toe de boegspriet onder water. Geen trek in koffie, af en toe een kaakje – we moeten nog inslingeren. In

de middag komt de zon erbij en als we in de luwte komen van Ile Chaussey – een van de Kanaaleilanden- zijn we weer helemaal tevreden. In de haven aan een boei gemeerd en gezwommen. Later verder de havengeul in, maar boei 13 was geen goede keuze: toen de vloed ging lopen -wind tegen tijd- lagen we vreselijk te rollen in de nacht en lag de boei te violen tegen het waterstag van de boegspriet.

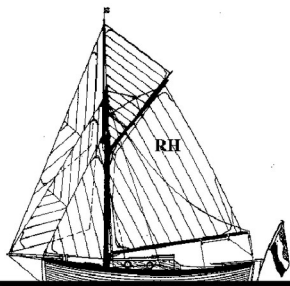

Jan Blank bij laagwater op dat strandje van Ile Chaussey.

Dat moest beter en de volgende morgen met opkomend tij een mooi strandje verkend, vlak bij het dorp, daar geankerd en een uur na hoogwater drooggefallen met de wadpoten. Het tijverschil is daar wel 12 meter dus na een kwartiertje kan je al om de boot lopen. Wat een mooi eiland, met een oud fort en rotsachtige kust aan de noordkant met hagelwitte stranden ertussen. In de avond het plaatselijke restaurant bezocht met prachtig uitzicht over de haven en onze drooggefallen boot. Met heel mooi weer en lichte wind zeilden we terug naar St Malo, en een paar baaien verder naar st. Briac.

Bij weinig wind kan de blauwe leeuw erbij. Daar valt alles droog, wadpoten uit en even later wandelen langs het strand en alle mooie boten, plukken mosseltjes en alikruikken voor het eten. We waren om 18 u drooggefallen; een gouden regel is dat je dan de volgende dag voor 6 u daar

JACHTWERF RIK HOMAN

weg moet, anders val je daar weer droog. Vroeg op dus en met een zacht windje verder naar het westen, om Kaap Frehel heen richting Paimpol. In de avond kwam er meer wind, maar we waren te laat voor Paimpol, want daar is een sluis die alleen rond hoogwater draait. In de schemering, natuurlijk net toen we bij de kust kwamen viel de tablet met kaartplotter uit, maar gelukkig had ik ook nog de papieren kaart en daar kunnen we ook mee navigeren. Op goed geluk naar een haventje onder Point de la Trinité gezeild en gemeerd aan een boei waar we net niet droog zouden vallen voor een rustig nachtje, beschut voor de altijd aanwezige deining hier. We hebben nu wel eens brood nodig, dus zeilen we tussen ruige rotspunten door (Edith noemt ze pindarotsjes) naar Ile de Brehat.

Ile Brehat, de veerboot komt onverwacht naar de pier.

Bij laagwater naar de haven (Port Clos) en tegen een strandje geankerd en naar het dorpje gelopen. Bij terugkomst blijkt dat de vele veerboten (200.000 toeristen per jaar) vlak bij ons strandje aan de pier aanleggen waar toen genoeg waterdiepte was.

Niet op tijd wakker geworden om de wadpoot bij te stellen.

We liggen nog net niet in de weg, maar verhalen toch maar naar een beter plekje, waar we later droogvallen en in Hotel Bellevue gaan eten; zeg maar dineren. Inderdaad Bellevue want met uitzicht op de Jan Blank prachtig drooggevallen in

de avondzon. Vroeg in de morgen (maandag) vielen we weer droog en ik was te laat om de pootjes bij te stellen, dus zeer scheef. Edith brood gehaald en rond de middag vertrokken, eerst even kijken in de andere haven (ankerplek) la Chambre, daarna met nauwelijks wind, maar stroom mee naar Loguivy de la mer.

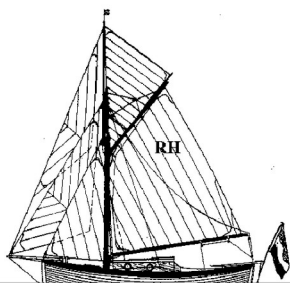
Even gemeerd, maar het beviel ons niet zo, dus door naar ile à Bois, mooi beschut plekje gevonden om droog te vallen. Wekker gezet en vroeg, voordat we weer droog zouden vallen aan een dieper boeijetje gelegd voor ontbijt. U vraagt zich misschien af waarom we daar niet gelijk voor de nacht hadden aangemeerd, maar de altijd aanwezige zeedeining, gepaard met wind en harde stroom maakt dat de boot ligt te rollen en stampen, dan maar liever droogvallen. Met de eb mee naar zee, bijna geen wind. Proberen vis te vangen, geen succes, later met de vloed naar het andere haventje van Brehat, nabij de vuurtoren Rosédo. Tussen hoge rotsen varen we naar binnen tot we vastlopen.

Een ander haventje op Brehat; bij de Rosedo vuurtoren.

Prachtig plekje, helemaal beschut. Later ankeren we, maar met een lange lijn naar de wal een zogenaamde "va et vient" We gaan wandelen naar het dorp, drinken wat op het pleintje en kunnen bij terugkomst de boot weer naar ons toe halen – zwemmend had het ook gekund want het is heerlijk warm. 21/7 Op tijd op om te verhalen naar dieper water en na ontbijt met de eb mee naar buiten bij lichte wind. Later wat meer en we zeilen weer westwaarts naar de volgende inham, Bij port la Chaine ankeren we en zien daar een mooi zandstrandje, waar we een uurtje na hoogwater naar toe varen om droog te vallen. Als we op het strand varen blijken we tussen grote stenen te staan, waar de schroef tegenaan slaat en de motor stopt. Ja, dat is het risico van droogvallen op een onbekende plek. We blijken achter op een grote steen te liggen en bij de voorsteven op het strand, je kan zo onder de boot doorkijken. Maar verder is het een heel mooi en stil plekje met vriendelijke mensen. Vroeg in de morgen komt het water weer omhoog en worden we wakker van de automatische lenspomp.

Kan gebeuren dacht ik nog, maar 10 minuten later weer! Lek dus. Met enige ongerustheid zeilen we daar weer weg, met de pomp ieder kwartier even aan.

JACHTWERF RIK HOMAN

Lek geraakt op de rotsen bij Port de la Chainé.

Edith denkt dat we terug moeten, maar ik vertel dat de boot niet lek is, maar alleen water maakt. Met de andere sloep, de Pagan hadden we ook altijd lekkage, heel wat meer dan dit slokje. Bij Port (Jan) Blank, in het pittoresque haventje kan ik onder de boot duiken, maar kan geen schade vinden. Het lekken wordt gelukkig ook wat minder, eens per half uur slaat de pomp aan, later nog maar eens per uur. Omdat de weersvoorspelling wat minder is zeilen we een rivier op en meren aan een boei bij la Roche Jaune voor de nacht. 23/7 varen we in de regen en met harde wind naar Tréguier naar de jachthaven. Niet goedkoop daar maar wel vlak bij de mooie stad. Zo'n jachthaven daar is anders dan bij ons; door het 12 meter tijverschil en nog stormvloed daarbovenop staan er grote stalen buispalen van wel 20 m lang, waar alle drijvende steigers aan vastzitten. Bij laagwater zijn deze palen hoger dan alle masten! De loopbruggen zijn wel 25 m lang en staan bij laagwater 45 graden omhoog; dat is dan een hele klim naar de kade. Als je dat rekent dan is het liggeld van € 25 nog heel redelijk. We blijven nog een nachtje, lopen door het stadje en de mooie kathedraal, eten in een Auberge en zeilen zondag 25/7 de rivier weer af.

Edith zeilt langs de mooie, afwisselende Bretonse kust.

Eerst nog wat regen, later zon en langs de spectaculaire rotsen langs de kust zeilen we naar de Anse de Bréhec, vinden een plekje aan een boei waar we droogvallen. Om 8 u de volgende morgen eerst nog even Edith op de kade afgezet voor een baguette en croissantjes, dan weer langs de kust verder naar

Binic, waar we met laagwater niet binnen konden komen, dan door naar Dahouet.

Een uur later varen we tussen de rode en groene bakens.

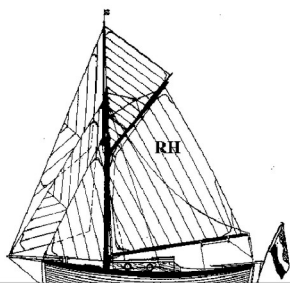
Daar ankeren we in heel woelig water want tussen de boeien en staken naar de haven lopen nu nog mensen schelpen te zoeken. Onvoorstelbaar dat we daar over een uurtje naar binnen kunnen. In de haven ligt een sill, een dam die er voor zorgt dat bij laagwater er toch voldoende water voor de boten blijft staan. We vliegen naar binnen met de harde vloed stroom. Prachtig haventje, we eten overheerlijk op de kade in een drukke, maar heel gezellige tent.

27/7 De haven weer uit en vlak langs de hoge kaap Fréhel naar le Guildo, weer een grote jachthaven, maar anders is weinig beschutting te vinden. We lopen langs de boulevard "du soleil levant" naar st Cast, een drukke badplaats – te druk vinden we en niet zo gezellig, dus kopen we een verse kreeft waarmee we een heerlijke maaltijd aan boord maken.

Rik bij Cap Fréhel.

28/7 Meer wind, onderweg reven en in regenbui ankeren we bij Ile des Hébihens omdat daar een beschut plekje tegen de wind en deining was.

JACHTWERF RIK HOMAN

Door dit wat langere verslag is er geen ruimte meer de andere mooie tochten die we gemaakt hebben.

Het paradijs: de beschutte baai van Hehibiens.

Dat bleek een heel goede keus; dit eiland is heel gewild want je kan er bij laagwater naar toe lopen vanaf de kust bij st Jacut de la mer. Toen we daar dan ook drooggevallen lagen op het mooiste plekje van de reis kwamen dan ook veel wadlopers even kijken bij de trekpleister Jan Blank!

Het eiland is privé bezit, maar je mag op de stranden en paden lopen. We plukten mosseltjes van de rotsen en hadden een feestmaal.

Hoog op het strand tussen de rotsen met mosseltjes.

We zeilden de volgende dag wat verder, tussen de rotsen door naar een volgende baai. Hoge, brekende golven gaven wel aan waar die pindarotsen lagen! Teveel deining in de baai bij st Lunaire, dus terug naar ons mooie eiland des Hebihens. De buurman met een catamaran waarschuwde ons dat er een "gale warning" was. Ons plekje leek zo beschut, maar 's-Nachts wakkerde de wind aan tot 7 en draaide van NW naar Z. Door het diepte alarm werden we om 12 u met hoogwater wakker. Het achter anker hield niet, dus in het donker ankers ophalen en op 5m diepte voor anker met nog enige beschutting. Nog niet diep genoeg en om 4uur moesten we toch ankerop anders zouden we ongewild weer droogvallen. Flink gereefd vroeg op weg want de wind zou toenemen. Terug naar St Malo, waar we op zaterdag de boot weer op de trailer trokken, naar Cancale reden en op de kade genoten van de "fruits de mer". Door naar Honfleur, waar we bij het strand konden parkeren en in de boot slapen, zondag 1/8 weer thuis. Daar gezocht naar de lekkage; er bleek een schilfer van de gelcoat te zijn afgebroken; nu weer gerepareerd.

De Cornish Crabber Mossel drooggevallen bij Vlieland.

Bijvoorbeeld met de Mossel (onze Cornish Crabber) vanuit Enkhuizen (onze zomerhaven) naar de wadden en een tochtje naar de Biesbos met de Najork 2. Als u belangstelling heeft voor een van onze boten die te koop zijn, kom dan eens kijken; we zouden deze winter heel graag weer een jol voor u willen bouwen.

Met uw eigen Najork zeilen met de Reeuwijk Raid?

Met veel plezier kan ik melden dat de Reeuwijk Raid dit jaar wel weer doorgaat, de organisatie is overgenomen door GWV Elfhoeven, maar als u dit leest zijn de boten al aan het varen.

Vanaf 15 oktober ga ik de boten weer in de loods zetten Ik ga er vanuit dat u de boot zoals andere jaren wilt stallen. Zorgt u s.v.p. dat de boot brengt; spullen eruit, sloten eraf en de mast omlaag, dekzeil er weer op. Ik maak ze dan van buiten netjes schoon en zorg voor de motor als dat is afgesproken. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 oktober betaalt, dan is uw plaats gereserveerd; als u niet komt stallen dan graag even een telefoontje.

Rik en Edith Carst